

1845-08-03

AFSENDER

N.L. Høyen

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Nysø

Modtagersted:
Skarritsø

Omtalte personer:
N.L. Høyen
Christen Peter Neergaard
P.C. Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 15 nr. 08

DOKUMENTINDHOLD

N.L. Høyen skriver om naturmotiver på Møn og naturen ved Harrits Sø.

TRANSSKRIFTION

S.T. Her. Landskabsmaler Skovgaard

Edtede? i Nærheden af
Skarrildsø

Kiære Ven Nysø d. 3. August 1845

Gennem min Svigerinde har jeg erfaret hvor smuk Harrits Sø og Skovegnen deromkring er iaar, og ieg kommer da til at tænke paa mangen skøn Sommerdag, som ieg i yngre Aar har tilbragt i hine Egne. Jeg kan ikke sige hvor det har fornøiet mig, at høre om Deres Glæde ved at se Naturen der i en fuldstændig Sommerdragt, ved det var mildt forrige Aar, det gjør mig ondt, at ieg denne Gang ikke kommer til at dele Deres Glæde; thi baade af mange andre Grunde og tillige af den, at jeg har begyndt at bruge Strandbadet her, bliver det mig umuligt iaar at hilse paa den liden Neergaardske Familie. Vognserup er fast blevet mig til et andet Hjem, saa der mangler jeg mig formeldst noget i Sommer, ved ei at faa det og især ved ei at faa de gamle kiære Omgangsheder at se, men det synes som om Badene vilde gjøre godt paa mig, at jeg tør derfor ei opgive denne begyndte Kuur. Det er ei muligt at jeg kommer til Byen før den 16de August. – Jeg har været paa Møen, det er anden Gang, men det er 13 Aar siden jeg sidst var der. Det er et deiligt Land, og

-2-

og saa smukt det end stod i min Erindring, saa blev denne dog langt overtruffet af Gjensynet, især da et udmærket Weir begunstigede denne to Dages Tour, der er vist Stof for en Maler! Men det er tillige en vanskelig Opgave, naar man vil give mere end en Prospect, og man har hidindtil ingen givet. Klinten er prægtig, den staar mod Luften og Søen som Marmorpaladserne i Paul [?] Arbejder. Men der var mere end Klinten. Modsætningerne var mærkede og Havet og Luften have, eller havde i det mindste d. 28, 29 Juli, en sydligere Farve end noget andetsteds i Danmark. En Italienerinde var i vort Selskab. Hun kom til at tænke paa Middelhavet, da hun saa ud over Østersøen fra den høje Klintrand. [?] fortæller paa flere Steder [?] det Syn sin egen Historie, der er Phantasi i den, og ei blot Kopiering vil for altid stande, Den kan være saa storladen, at en [?]Tanke] af Skræk eller og af Frygt kan fare igennem Beskueren, - men den kan ogsaa have lidt af en [?] ved sig. Stranden – ikke andet end sorte og stribede, og hvide afslebne Rullesten – saa høist goldene ud end

selve havet, der kom i Formiddags Solskin, ville see Bølgerne med saadan Glands og Pragt at Aladdins Aander med deres Bouket af Guld og Ædelstene kommer til at tabe og se fattige ud i modsætning til det.

-3-

Men der var mere end Klint. Der er Kløfter med en Afveksling af Kjær og Buske af Bøg, Piil og Guulgrønt, Blaagrønt, af Planter og den nøgne Jordside af stribet Brunt og Slangebugtede Kløfter, at man kommer til at tænke paa de Deilige Skraaninger af ved Tivolie Kasteller. – Egentlig skulle man leve et Aars Tid her blive en Ven med den stille Klint, før man gav sig til at male den. Og nu mere end nok om Møen!

Jeg længes ordentlig efter Dem kiære Skovgaard, - og ærlig talt ikke alene efter Dem, men ogsaa efter Deres Arbejder, thi jeg bilder mig ind at der allerede stikker adskilligt interessant i Deres Potofaucille. Gid blot Veirliget maa blive ved at begunstige Dem i Deres Foretagender. – De kommer vel næppe til Byen før engang i Septb. – Hils endl. Neergaards mange Gange naar De ser dem. Og glem heller ei min svigerinde med hilsen fra Mig!

Lev vel kiære Ven. Mange Hilsener fra min Faer som ogsaa ønsker Dem alt muligt Held. Deres Høyen

NB. Huusjomfruen her, en vakker Pige, er Deres Cousine

S.T. Hr. Landskabsmaler Skovgaard

[P.S. I dette Øjeblik bad Baronessen mig sige at hun haabede at De, naar De kom her i Eggen, ikke glemte den Indbydelse De alt engang havde faaet af Holger Hansen til at komme til Nysø. – De vilde være hende en herlig velkommen Gæst.]

Fr. Luthersmüller Vorquart
Luthersmüller

Hamburg

[illegible]

Man de ene man en Eide. de w. Lofte en an Apot-
ley of Liden, Lief of Lofe, Piel of gindgroet, blaagvint, L
flaute; de wogen Jodfide of foute Brinde, flayebiglet
Lofte, at man Lomene hi at Louch van L. Pity, Braamijn
en Cinclis Eaftehell. - fgauf fute man Lom at Lom Eide
for Lom an fachte van en de fite Luit, for man van
is hi at Luch Lom. de w. Lofe, g. man and not an Lom.
de Louch and Lofe of Lom, Lom Lomgaad, - 5 Lofe Lofe, Lofe
allom of Lom, man of Lom of Lom. Lomgaad, hi is Lofe
us ind at de allom fite afpelt Lomgaad. Lomgaad
Lomgaad. Gid blot Lomgaad man Lom en de Lomgaad
Lom: Lom Lomgaad. - at Lomgaad en Lomgaad Lomgaad
for Lomgaad: Lomgaad. - fite and Lomgaad man Lomgaad
man Lomgaad Lom, g. Lomgaad en Lomgaad Lomgaad
Lomgaad for us: -

Lom en Lomgaad: man Lomgaad for Lomgaad
Lomgaad Lomgaad Lomgaad Lomgaad Lomgaad.

Mr. Lomgaad Lomgaad, en Lomgaad
Lomgaad en Lomgaad Lomgaad.

Lomgaad

Lomgaad

L.T.

de Lomgaad Lomgaad Lomgaad.

P.S. Dette Gællede ved Børnsen mig sig, at sin faader,
at de, naar de kom fra i fjerde, de glæde de
sælge sig de alt enes færd faad af Holger Hansen
til at lade den til Nysse. — de vilde nok færd en
færdig udlæneren færd.

P.S.

de lade færdig udlæneren færdig.

Færdig udlæneren færdig.
Hansen færdig.

Deres Datter for forlovet sig med mig, at sin for indvilliget den datter
 at for sine sag mig; ~~at jeg for mig vil at det minde om mig for den~~
~~at jeg for mig vil at det minde om mig for den~~

x Dette er den første side af den første bog

Min forlovelse til den for indvilliget sig og sin forlovelse
 der, og for i den tid ^{forlovelse} vil mig indvilliget mig som
 minde, jeg for saaret den datter, ikke min datter
 for, ikke sin jule for af den tid, indvilliget mig
 ikke længe, jeg indvilliget mig indvilliget for sinde,
 inden den for, men den indvilliget jeg var i minde
 og sin for den forlovet, sin saaret, "jag den ikke"
 med alle den vilde jeg vilde mig indvilliget, men
 sin den mig indvilliget om at det indvilliget forlovet
 minde indvilliget indvilliget og indvilliget indvilliget
 minde forlovet. For at gøre det minde for at
 at det for sin indvilliget og sin, ~~at~~ men at
 indvilliget at det indvilliget minde indvilliget
 minde forlovet og den den, at den indvilliget til at mig
 at for den og sin indvilliget minde, som indvilliget
 minde indvilliget og indvilliget for at og for den
 indvilliget og indvilliget med mig selv, og indvilliget til sinde
 for jeg sin minde indvilliget indvilliget og indvilliget
 at jeg var indvilliget i sinde sin indvilliget og indvilliget
 sinde indvilliget minde jeg sin, inden den indvilliget